„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 67. — Środa 20. Marca 1867. — Rok wydania 57.

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz

z Dodatkiem urzędowym

od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 20. marca. Dzisiejsze dzienniki poranne wspominają o pogłosce bliskiego ustąpienia ministra wojny FML. Johna, którego mniemanym następcą ma być FML. Möring.

Berlin, 19. marca. „Staatzanzeiger“ ogłasza równobrzmiące traktaty przymierza między Prusami a Bawaryą z dnia 22. sierpnia i między Prusami a Badenem z dnia 17. sierpnia 1866.

Mnichów, 19. marca. „Baierische Ztg.“ ogłasza traktat przymierza odpornego i zaczepnego między Bawaryą a Prusami z dnia 22. sierpnia 1866. Traktat gwarantuje obopólną całość terytoryalną i pomoc w razie wojny; na wypadek wojny armia bawarska poddana będzie pod naczelne dowództwo Prus.

Belgrad, 19. marca. Słychać, że Książę Serbii Michał w poniedziałek odjeżdża do Konstantynopola.

Część urzędowa.

Dnia 17go b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 47. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 3. marca 1867, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego I. klasy w Aqua buona d'Ampezzo w Tyrolu do postępowania wywozowego z piwem.

Nr. 48. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 9. marca 1867, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego I. klasy w Ala w Tyrolu do postępowania wywozowego z płynami spirytusowemi.

Nr. 49. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z 11. marca 1867, podające do wiadomości zniesienie utworzonego najwyższem pismem odręcznem z 20. października 1860 ministerstwa stanu, i utworzenie „ministerstwa spraw wewnętrznych“ do kierowania sprawami polityczno-administracyjnemi krajów nie należących do korony węgierskiej; ważne dla Czech, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istryi, Gorycyi i Gradyski i Tryestu z obwodem.

Nr. 50. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 12. marca 1867, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego II. klasy w Petersdorf w Czechach do postępowania wywozowego z piwem wywożonem za granicę z zastrzeżeniem zwrotu należytości.

Nr. 51. Patent cesarski z 15. marca 1867, zwołujący sejmy krajowe Czech, Morawii i Krainy na dzień 6. kwietnia 1867 do prawnych miejsc zebrania.

Część nieurzędowa.

„Wiener Abendpost“ ogłasza następujący telegram z Pesztu z dnia 18. b. m. Jego Cesarska Mość przybył wczoraj o 7mej godzinie do teatru narodowego. Publiczność zebrana niezmiernie licznie przyjęła Najjaśniejszego Pana przeciągłemi okrzykami radośnego uniesienia. Jego Cesarska Mość kilkakrotnie najuprzejmiej dziękował powstając z miejsca. Orkiestra odegrała potem hymn ludu, przyczem publiczność stojąc kilkakrotnie wznosiła okrzyki na cześć Monarchy. Podobna manifestacya powszechnego uniesienia ponowiła się przy pierwszej scenie, gdzie husar wznosi toast na cześć króla węgierskiego. Podczas pierwszego aktu byli ministrowie Andrassy, Festetics i Wenkheim w loży Najjaśniejszego Pana, w dalszych aktach znajdował się przy boku Cesarza hr. Jerzy Karolyi. Jego Cesarska Mość zabawił aż do końca przedstawienia i opuścił teatr śród oznaków powszechnego entuzyazmu. Gmach teatralny był także zewnątrz świetnie iluminowany i niezliczone tłumy publiczności witały Monarchę w chwili przybycia i odjazdu.

Ich Excelencye ministrowie Beust, Becke i Wüllerstorf i szef sekcyjny Schoeffer przybyli w poniedziałek rano do Pesztu. Ministrowi Beustowi towarzyszy radca sekcyjny baron Werner.

Pobyt Jego ces. Mości w Buda-Peszcie trwać będzie według ostatnich wiadomości do końca przyszłego tygodnia. Prezes rady ministrów, baron Beust, udał się do Pesztu dnia 17. b. m. wieczorem i zdaje się, iż trzy lub cztery dni na dworze cesarskim bawić będzie. Jednocześnie udał się też do Pesztu baron Becke. Najważniejszym przedmiotem obrad między ministrami państwa a węgierskiemi ministrami będzie zapewne elaborat komisyi 67, który teraz sejmowi węgierskiemu złożony być ma. Niektóre ogólnikowe postanowienia tego elaboratu, bliżej oznaczone być muszą, mianowicie część procentu od długów państwa, którą Węgry na siebie przyjąć mają, oraz sprawy odnoszące się do podatków niestałych, ceł i innych kwestyi handlowych. Elaborat sam jak przez komisyę wypracowany został, sejmowi złożony będzie, w obradach, które się dziś toczą idzie o poprawki, które ministrowie węgierscy lub ich stronnicy wnieść mają, gwoli temu, żeby elaborat nabył kształt bardziej praktyczny i żeby warunki ugody przyjęte być mogły przez radę państwa z tej strony Litawy. Baron Becke podczas pobytu swojego w Peszcie starać się zapewne będzie o porozumienie się z przywódzcami Sejmu węgierskiego względem projektowanego wydzierżawienia monopolu tytoniu. Że finanse nasze nie dozwalają znieść monopol tytoniu, na to się wszyscy w Węgrzech zgadzają, idzie więc tylko o wynalezienie sposobu powierzenia osobie trzeciej wyzyskanie monopolu.

Na posiedzeniu węgierskiej izby niższej w d. 16. b. m. na którem było obecne całe ministeryum a nawet minister przy dworze królewskim hr. Festetics, prezydent Szentivanyi zdawał sprawę o łaskawem przyjęciu jakiego doznała deputacya wysłana przez obie izby do Najjaś. Pana z powodu przywrócenia konstytucyi. Odczytano przemowę Arcybiskupa Bartakovicsa i odpowiedź Najjaś. Pana. Podczas czytania tych dokumentów prezydent stał. Izba wysłuchała sprawozdania z zapałem.

Następnie sekretarz hr. Władysław Majthenyi przedłożył uchwały izby wyższej odnoszące się do przyjęcia przedłożenia rządowego o przywróceniu municypiów i ustawy prasowej, tudzież do ograniczenia zawotowanego absolutoryum na teraźniejsze ministeryum. Uchwały izby wyższej odczytane zostały wśród donośnych okrzyków Eljen.

Trzecim przedmiotem porządku dziennego było ustanowienie dnia obrad nad elaboratem komisyi 67. Na wniosek prezydenta obrada nad tym wielce ważnym przedmiotem rozpocznie się we środę.

Po załatwieniu tej kwestyi odczytano następujący wniosek: „Wniosek w sprawie kolei żelaznej Wielki Waradyn-Schässburg-Kronstadt-Galacz: Reprezentacya kraju uchwala, że budowę wyżej wymienionej linii uważa jako konieczność naglącą, i dla tego tylko dotąd nie uczyniła żadnych kroków ku rozpoczęciu budowy, ponieważ nie była w możności odpowiedzieć obowiązkom swego powołania, skoro tylko jednak Sejm będzie mógł to uczynić, okaże swoją gotowość gwarantowania pewnej sumy tytułem procentów od kapitału zakładowego na budowę tej linii i obrót kolei użytego.“

Wniosek ten podpisali najznakomitsi deputowani siedmiogrodzcy, między nimi Bömches, hr. Jan Bethlen, Józef i Karol Zeyk, minister hr. Emeryk Miko, hr. Paweł Kolnoky, Władysław Tisza, Salomon Gajzago, Alexy Dozsa, Emil Trauschenfels, Fryderyk Degenfeld, Maurycy Konrad i inni.

Posiedzenie zakończyło się wyborem nowej komisyi petycyjnej.

„Debatte“ donosi, iż wciągu ostatnich tygodni nastąpiło rozsegregowanie finansowe między p. Becke a p. Lonyay w sposób następujący:

Zakres działania każdej strony dokładnie oznaczony i odgraniczony został dla uniknienia zatargów o kompetencyą, z pewnej strony tak bardzo pożądanych, co jednak nie przesądza wyniesieniu drażliwych tych kwestyi przed delegacye, jak to projekt 67iu przewiduje. Umowa dziś zawarta jest tylko prowizoryczna, już dla tego, że Sejm węgierski na pobór obecnych podatków tylko po koniec 1867 roku zezwolił.

Według umowy teraz zawartej wszystkie sprawy prowadzone będą przez odpowiedzialne węgierskie ministeryum według norm i organicznych urządzeń dotąd obowiązujących, bezzasadne więc są wszystkie obawy z powodu nagłej zmiany obecnego mechanizmu administracyjnego.

Co do wydatków węgierskie ministeryum skarbu trzymać się będzie prawa finansowego na rok 1867. Z podatków jakie wpłyną, ministeryum przedewszystkiem opędzać będzie wydatki dla Węgier i Siedmiogrodu na rok 1867 preliminowane. Nadwyżki wniesione będą do centralnej kasy państwa, która znów na przypadek wypłat na potrzeby krajowe, na któreby wpływy z podatków nie wystarczały, węgierskiemu ministrowi finansów tymczasowe czynić będzie zaliczki.

Co do wypłaty przez węgierskie ministeryum skarbu dokonanych i zaliczek centralnej kasy państwa, prowadzony będzie rachunek bieżący i w końcu każdego roku zdziałany będzie bilans, do którego zastosowana będzie repartycya przez delegacye ustanowiona, to jest jeżeli węgierski minister skarbu kasie centralnej państwa więcej wypłacił niż według postulatu na który się obie delegacye zgodziły, wypłacić obowiązany był, w takim razie nadwyżka uważana będzie jako wierzytelność, w przeciwnym zaś razie jako dług węgierskiego eraryum skarbowi państwa przynależny.

Co do sfery administracyjnej różnych gałęzi służby skarbowej, przyszło między obiema ministeryami do zupełnego porozumienia się. Dzień 10. marca przyjęto jako dzień poczynającego się działania węgierskiej administracyi. Co do tego dnia przez wiedeńskie ministeryum skarbu załatwione nie zostało, odstąpiono węgierskiemu ministrowi skarbu, wraz z projektami referentów i kierujących osobnemi oddziałami, o ile sprawy te w przyszłości do kompetencyi węgierskiego ministra skarbu należeć mają. Dnia 14. marca odbyło się skontrowanie wszystkich kas węgierskich i siedmiogrodzkich dla skonstatowania zapasu gotowizny, węgierskiemu ministeryum skarbu oddanego. Nadmienić wypada, iż przy takowej segregacyi byłyby powstały wielkie trudności, gdyby do ich usunięcia nie przyczyniła się dobra wola z obu stron. Legalność jednak i otwartość z jednej strony i z drugiej ułatwiły dopięcie założonego celu, zapobiedz wszelkiemu zawikłaniu i wszelkiej przerwie w służbie skarbowej, bez naruszenia obustronnych interesów.

Urzędowa „Prager Ztg.“ podała już wyjaśnienia co do doniesień czasopisma „Narodni listy“ o rekrutacyi. „Węgry, pisze ten dziennik urzędowy, mają dostawić 48.000 rekruta, które natychmiast będą wcielone do armii; w Czechach, jak obliczają „Nar. listy“, aczkolwiek niedokładnie, 81.235 ludzi powołane będą na plac asenterunku, ale tylko 12 do 15.000 na 6 lat (w Węgrzech na 8) wcielone będą do armii. To nie mała różnica. W Czechach weszło już w życie rozporządzenie z 28. grudnia zarządzające niektóre zmiany w dotychczasowej ustawie o uzupełnieniu wojska; w Węgrzech jeszcze nie. Z tych 81.235 ludzi, należących do 3 klas wieku, odliczyć należy niezdatnych do służby wojskowej, a wiadomo powszechnie, że liczba tych bywa zwykle dość znaczna. Zdatni będą w istocie wcieleni do pułków, ale z nich tylko 12 do 15.000 wejdą stale do armii, inni zaś tylko dla wyćwiczenia powołani będą, lub zostaną puszczeni na stały urlop aż dopóki powołanie ich nie stanie się konieczną potrzebą.

Obecność kilku najznakomitszych członków szlachty czeskiej stronnictwa konserwatywnego w Wiedniu zdaje

się być nie bez wpływu na organizacyę stronnictw, jakkolwiek organa czeskie usiłują to utaić. — Faktem jest, że dostojny książę kościoła, który dotychczas był jedną z najpotężniejszych podpór stronnictwa narodowego, oświadczył otwarcie, że Wiedniu nabrał przekonania, iż program rządowy nie jest tylko doświadczeniem ministra któryby jutro mógł ustąpić, lecz jest wyrazem niezmiennej woli Cesarza, przeciwko której działać nie poważy się żaden sługa kościoła.

W tym duchu wydanym został okólnik od konsystorza pragskiego do całego duchowieństwa czeskiego.

Do konstytucyi związku północno-niemieckiego dep. Carlowitz wniósł dwie poprawki następujące, a mianowicie:

I. Przy końcu artykułu I. dodać: „Wszyscy członkowie związku obowiązują się wzajemnie, iż przysługujące im prawa monarsze na terytoryum związkowem bez zezwolenia ogółu tylko na korzyść członka związku odstępywać mogą.“ Motywa: Odpowiada to już dawnej konstytucyi związku niemieckiego, według artykułu 6. aktu zamknięcia traktatu wiedeńskiego, i potrzebne jest dla usunięcia niebezpiecznego wpływu obcych rządów na sprawy związkowe.

II. Za artykułem 11. jako nowy artykuł dodać: „Prawo przyjmowania lub utrzymywania ciągłych posłów przysługuje tylko prezydyum związku. Wolno zaś jest rządom związkowym wysełać pełnomocników do prezydyum lub do innych członków związku.“ Motywa: Przepis ten zawarty tak w frankfurckiej konstytucyi państwa jak i w Erfurckiej konstytucyi unii potrzebny jest najprzód dla tego, żeby nie dopomagać pojedyńczym tajnym usiłowaniom przeciwko celom związku, a następnie dla dania wyrazu jedności związkowej w obec zagranicy.

Dzienniki francuskie zajmują się główmie mową p. Thiersa. „La Presse“ jest pełna zapału; „Liberté“ cieszy się z przycinków czynionych rządowi, „Gazette de France“ podziwia mowę, robi jednak zastrzeżenia co do Polski. „Avenir national“ występuje przeciwko mowie z demokratycznem niedowierzaniem. I „Temps“ nie bardzo ją chwali. W „Constitutionelu“ pan Paulin Limayrai chwali część historyczną mowy p. Thiersa, nazywając ją bardzo zajmującą konferencyą historyczną. Polityka zaś p. Thiersa pełna jest sprzeczności i wszyscy ludzie rozważni przyznają, iż pokój przez p. Thiersa zapewniony w słowach tylko istnieje, że rady jego tylko do wojny lub do upokorzenia doprowadzićby mogły.

Wybory do włoskiego parlamentu zostały już prawie ukończone. O rezultacie ich piszą do „Triester Zeitung“ z Florencyi pod dniem 13. marca: Według domniemanego wyznania wiary wybranych, stosunek okazuje się następujący: W 500 kolegiach wyborczych było 216 stanowych wyborów, z tych przypada na stronnictwo rządowe 133, na opozycyą 83. W 284 kolegiach wyborczych w których dopiero balotowanie nastąpić musi, stronnictwo rządowe przeprowadzi prawdopodobnie 177 kandydatów a opozycya 107. W nowym parlamencie rząd przeto będzie miał 310 głosów a opozycya 190, rząd więc będzie miał większość 120 głosów. Trzeba jednak zauważyć, iż według florenckiego korespondenta pomiędzy stronnikami ministeryalnymi znajdować się będzie 30 do 40 głosów nie pewnych.

Z jednej strony kraj dał ministeryum wotum zaufania w tem iż wszyscy ministrowie wybrani zostali, krom Correntego, który jednak przy balotowaniu wybrany będzie a następnie w tem, iż z 104 członków co w dawniejszym parlamencie za rządem głosowali 100 znów wybrani zostali, opozycya zaś blisko połowę swych członków straciła. Pomimo tego wielu stanowczych stronników rządu na ciężki natrafili opór; jenerał Lamarmora na przykład w Bielli balotować musiał z nieznanym dotąd kandydatem a w Bononii Minghetti upadł i wybrano kandydata opozycyi. W Piemoncie przeważyło stronnictwo municypalne i komitet wyborczy pod prezydencyą hr. San Martino, który wystąpił z sztandarem zaciętej przeciwko rządowi opozycyi, przeprowadził wszystkich swych kandydatów, a mianowicie w Turynie wybór koryfeuszów tego stronnictwa, Rory, byłego syndyka Turian, Bottezy i Feirazisa. W ogóle zdaje się, iż dla rządu nie minął jeszcze czas walki parlamentarnej i że stronnictwa nie doszły jeszcze do zgodnego podporządkowania się dla celów powszechnych i dobra ojczyzny.

„Gazette de Madrid“ z dn. 10go b. m. zawiera dekret następujący:

Po wysłuchaniu mojej rady ministrów i rozważeniu złożonych mi motywów, rozporządzam:

Art. 1. Don Henryk Maria de Bourbon pozbawiony zostaje godności Infanta Hiszpanii, którą mu nadał ś. p. ojciec mój, oraz wszelkich honorów, urzędów, dostojeństw i tytułów, których dotąd używał.

Art. 2. Niniejsze rozporządzenie wraz z motywami podane będzie do wiadomości Kortezów na najbliższej kadencyi. Izabella.

W motywach tego dekretu znajdują się między innemi następujące ustępy: W dniach zaburzeń i wdzierającej się anarchii można się było wszystkiego spodziewać tylko nie tego, że książę rodu królewskiego zapomni o swem pochodzeniu, podżegać będzie rewolucyjne usiłowania i paraliżować będzie usiłowania rządu, który wierny swej przysiędze, walczy tylko z bezprawiem. Tak jednak się stało. Następnie motywa przypominają rok 1848, w którym już Don Henryk przystąpił do ruchu rewolucyjnego i pozbawiony został tytułu Infanta. Pomimo tego przywrócenie mu tego tytułu nie poprawiło go, i owszem żyjąc za granicą, obrzucał w dziennikarstwie i w związku z malkontentami królewską dynastyę kałem obelgi, a w końcu bez żadnego powodu ogłosił deklaracyę, iż jego miejsce w przyszłości nie może być przy boku tronu Jej królewskiej Mości, lecz między wygnańcami. Prawa wszędzie i przez wszystkie osoby szanowane być powinny, dla tego rada ministrów wnosi, żeby rozporządzenie właściwe dekretem Królowej wydane zostało.

Augsburgska „Allg. Ztg.“ zawiera następującą korespondencyę z Konstantynopola z dnia 2. b. m.: Mowy tronowe Cesarza Napoleona i królowej Wiktoryi wyjaśniły się tu dla nas w nie bardzo radośny sposób odpowiednim komentarzem w postaci not identycznych przez Anglię, Francyę i Rosyę podanych. Doradza Porcie ta nota, ażeby ze względu na groźne rzeczy położenie pospieszyła z wykonaniem hathumajumu. Ton tej odezwy musiał na kierowników polityki tutejszej niezwykle sprawić wrażenie; zwłaszcza, że nie brak przytem poufnych nalegań i ostrzeżeń ze strony posłów. Na radzie gabinetowej przed tygodniem odbytej długo rozprawiano o główniejszych rozporządzeniach hathumajumu, a także i o lepszem urządzeniu stosunków majętności duchownych. Między innemi szła rzecz o pozwolenie cudzoziemcom nabywania własności gruntowej. Gazeta „Levant Herald“ donosi, jakoby zgodzono się dozwolić cudzoziemcom kupować ziemię tam, gdzie ją dziś kupować mogą rajasi, t. j. chrześciańscy Porty poddani. Niektóre np. części stolicy, jak Aja Sofija, Ejno, Rumeli Hissari pozostaną wyłącznie dla muzułmanów. Domyślamy się, że nietylko Porta ustępstwa poczyniła, lecz że i mocarstwa ustąpiły coś także z dawnych swych tak zwanych kapitulacyi (t. j. traktatów zawieranych z Turcyą co do cudzoziemców w jej państwie przebywających, nad którymi sobie dotyczące poselstwa mniej więcej wyłączną zastrzegały opiekę i juryzdykcyę). Na następnej radzie gabinetowej miano uchwalić, iżby posiadacze majątków i ziem do duchowieństwa tytułem własności należących, mogli swe prawo posiadania nietylko na prostych lecz i na bocznych przelewać zstępnych. Chciano iść i dalej jeszcze: zamienić wszystkie tego rodzaju posiadłości, Vakuf zwane, na własność rządową, z nieograniczonem dla posiadaczy prawem przekazywania onych w posiadanie komu zechcą (co zowie się Mylk): ale się ten projekt w przeszłym roku jeszcze o opozycyę duchowną rozbił; więc i tym razem nie było co probować. Dzienniki tutejsze cieszą się jednak niezmiernie i z tamtego ustępstwa, wyobrażając sobie, że zaraz masy obcych kapitałów do Turcyi napłyną; sądzimy, że to jest złudzenie. Wszystkie próby europejczyków usadowienia się na ottomańskim gruncie chybiły bez wyjątku, — nie z winy prawodawstwa i zakazów, które zawsze jak najwyśmieniciej obejść było można, lecz z przyczyny braku poszanowania dla własności ze strony okolicznych mieszkańców. Od tego właśnie zniszczała naprzykład austryacka kolonia w Burgasie. Chciwość zresztą urzędników na prowincyach i niedorzeczny system podatkowania uniemożliwiają wszelką korzystną uprawę. Dosyć zobaczyć, co się działo niedawno w okręgu Ismid, a więc pod stołecznem miastem, gdzie za zaległości podatkowe, trzyletnim spowodowane nieurodzajem, pozabierano wieśniakom narzędzia rolnicze i roboczy inwentarz, — to jest odjęto im środki dalszej exystencyi. Któryż europejczyk chciałby się na taką procedurę narazić? W rozpoznawaniu spraw przez sądy do dziś dnia, pomimo hathumajumu, świadectwo chrześcianina nie ma wagi przeciw świadectwu muzułmanina. Podobno, że obce poselstwa na ten osobliwie punkt nalegały, i bardzo się miała Porta skutecznem usunięciem tego złego zajmować; w samej rzeczy bowiem wszelkie inne ustępstwa na niczby się nie przydały bez ustalenia prawnego bezpieczeństwa osób. W stolicy samej, przy dobrych chęciach teraźniejszego ministeryum da się to zapewno przeprowadzić; ale co na prowincyach, to nie masz prawie nadziei, miejscowe wpływy są tam do dziś dnia nie przeparte. Zadowolenie więc tutejszych i obcych dzienników z nowego ministeryum tureckiego, zdaje się nam przedwczesne. Są to ludzie po największej części dawno znani i nie pierwszy raz u steru będący, i żeby potrafili bardzo więcej zrobić na drodze reform, niż dotąd zrobiono, godzi się wątpić przynajmniej.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W I. połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Dąbrowa		Pilzno		Tarnów		Krosno		Gorlice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	5	30	5	20	5	30	4	61	4	97
„ żyta	3	60	3	80	3	65	3	83	3	71
„ jęczmienia . . .	2	90	3	.	3	.	2	73	2	94
„ owsa	1	80	2	.	1	75	1	66	1	53
„ hreczki	3	.	.	.	3	24	2	90	.	.
„ kukurudzy . . .	3	50	.	.	.	.	.	.	4	.
„ ziemniaków . .	.	80	.	96	1	.	1	20	1	12
Cetnar siana	1	30	1	40	1	40	1	30	1	30
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	36	.	.	.	.	.	35	.	.	.
Sąg drzewa twardego		.	5	60	8	50	6	.	4	.
„ „ miękkiego	7	.	3	60	7	.	4	50	2	40
Funt mięsa wołowego	.	12	.	10	.	.	.	11	.	10
Mas okowity	.	60	.	.	.	42	.	60	.	96

Kronika.

(Deputacya miasta Tarnopola) złożona z kilku radnych gminy tamtejszej pod przewodnictwem burmistrza p. Włodzimierza Mandla wręczyła wczoraj Jego Excelencyi p. Namiestnikowi na osobnem posłuchaniu dyplom honorowego obywatelstwa miasta Tarnopola.

(Pożary.) W Przeczycy, w powiecie Brzosteckim, spaliły się dnia 22. stycznia b. r. 2 domy z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkoda wynosiła 290 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność. W Horocholinie, w powiecie Bohorodczańskim, dnia 10go z. m. spalił się dom włościański; ogień miał być podłożony przez męża właścicielki tegoż domu, który nazajutrz odebrał sobie życie. Tamże dnia 13go b. m. w nocy spaliły się budynki gospodarskie na plebanii jako to: stajnie z 6 końmi i 6 krowami, spichlerz z 50 korcami zboża, wozownią z wszystkiemi tam się znajdującemi przedmiotami. Parobek, który spał w stajni, poniósł śmierć w płomieniach. Szkoda wynosi około 2000 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Nieszczęsny wypadek.) W Żerawie, w powiecie Zaleszczyckim, poniósł śmierć przez zmarznięcie włościanin Dmytro Uhryn, pijak nałogowy.

(Zabójstwo.) W Lutczy, w powiecie Brzozowskim, dnia 6go b. m. powstała bitka w karczmie pomiędzy włościanami a urlopnikami, w której urlopnik Jan Też lesz z 40. pułku piechoty tak ciężko został pobity, że w kilka godzin umarł.

(Samobójstwo.) Eudokia Makowyjczuk, żona włościanina z Wołczkowiec, w powiecie Śniatyńskim, odebrała sobie życie dnia 16go b. m. przez obwieszenie, jak się zdaje, w skutek choroby umysłowej.

(Zaraza na bydło) rozszerzyła się do końca lutego b. r. na następujące 27 miejsc; w powiecie Kałuskim: Krasna, Nowica, Wisłowa, Wierzchnia, Siwka, Kopanka, Zawoj i Petranka, w powiecie Żydaczowskim: Sulatycze, Dubrawka, Lachowiec, Kotoryny, Czerteż, Żurawno, Przetycze, Poberezie, Tarnawka, Lubasza; w powiecie Przemyślańskim: Przemyślany i Lipowa; w powiecie Rohatyńskim: Pomonięta i Korostawice; w powiecie Drohobyckim: Brigidau; w powiecie Bohorodczańskim: Sołotwina i Raków; w powiecie Nadworniańskim: Zarzyce; w powiecie Śniatyńskim: Borszczów; w powiecie Skałackim: Borki wielkie.

W tych miejscach na 15.543 sztuk bydła rogatego przybyło do pozostałych 16 sztuk bydła chorego jeszcze 363 sztuk. Z tych wyzdrowiało 32 sztuk, odeszło 235 sztuk, dano na rzeź 49 sztuk, pozostało w kuracyi 63 sztuk. Nadto dano na rzeź 55 sztuk bydła podejrzanego o zarazę.

Komitet centralny pomocy dla rannych.

W celu ostatecznego zamknięcia wspólnej pracy naszej odwołujemy się do odezwy z 15. lutego r. b. l. 1240 i prosimy usilnie, ażeby szanowne komitety obwodowe, z uwzględnieniem poprzednich naszych wskazówek, raczyli tam gdzie się to jeszcze nie stało, uzyskać od komitetów powiatowych wskazane poprzednio wykazy jako materyały do ogólnego sprawozdania z czynności naszych.

Zwłaszcza odwołujemy się do uwagi naszej w okólniku pod l. 1101 umieszczonej, względem datków na utrzymywanie szpitalów dla rannych, które będąc wyła-

czie na korzyść rannych wojowników przeznaczone, nie mogą być na inne partykularne cele użyte.

Bezstronne zapatrywanie się na ten ostatni przedmiot spowoduje może obrócenie takich funduszów na wzmocnienie fundacyi dla inwalidów krajowych, która niebawem w życie wprowadzoną zostanie.

Prosimy o szybkie uskutecznienie wskazanych tutaj czynności, dla tem prędszego zakończenia sprawy naszej i ostatecznego rozwiązania się.

We Lwowie, dnia 15. marca 1867.

Krasicki.

Ostatnia poczta.

Peszt, 18. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych Miletics postawił wniosek względem przyspieszenia regulacyi stosunków między Kroacyą a Węgrami. Szentkiralyi wniósł protest przeciw nieprawnemu w Węgrzech wyrażeniu „trójjedyne królestwo“, na co Miletics oświadczył, że nie ścierpi cenzury. Dalszą dyskusyę przerwano uchwałą, aby wniosek był wydrukowany i w czasie właściwym zamieszczony na porządku dziennym. Wniosek względem kolei siedmiogrodzkiej popierał Baron Gabriel Kemeny w dłuższej mowie, poczem minister Miko oświadczył, że będzie sobie poczytywał za powinność zwrócić całą swoją uwagę na sprawy kolei, i przedłożyć izbie odpowiednie wnioski. W skutek tego wniosek cofnięto. Następnie komisya weryfikacyjna zdawała sprawę.

„Lloyd“ donosi: Dziś ma się odbyć wielka konferencya wszystkich tu obecnych ministrów. Pobyt Najjaś. Pana ma być przedłużony do przyszłego tygodnia. Jako oznakę tego uważają zapowiedziane na dziś wieczór przybycie marszałka dworu księcia Hohenlohe i radzcy dworu Imhofa, który miał tu być powołany dla narady nad urządzeniem uroczystości koronacyjnych.

Peszt, 18. marca wieczór. Na radzie wieczornej stronnictwa Deaka tenże wyłuszczył bezwzględną potrzebę natychmiastowego wzięcia pod obrady i uchwalenia elaboratu 67miu, inaczej bowiem kraj musiałby popaść w stan dawniejszy.

Berlin, 18. marca wieczór. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego rozpoczęły się szczegółowe obrady nad pierwszym artykułem konstytucyi, tyczącym się obszaru związku. Deputowani polscy wręczyli protest przeciwko wcieleniu krajów niegdyś polskich do związku północnego. Hr. Bismark rzekł: Protest wymierzony przeciw jedności państwa pruskiego należy przed sejm pruski. Większa część ludności polsko-pruskiej zadowoloną jest ze stosunków istniejących, a tylko szlachta i duchowieństwo agitują. O przywróceniu Polski nie ma co myśleć. Znaczna część ludności niegdyś polskiej nie chce sama nawet o tem wiedzieć. Niechaj deputowani polscy idą ręka w rękę z Niemcami północnemi. Następnie deputowani szlezwiccy wręczyli protest przeciw wcieleniu północnego Szlezwiku do związku północno-niemieckiego. Hr. Bismark rzekł: Sam tylko Cesarz austryacki ma traktatami zaręczone prawo żądania, aby w północnym Szlezwiku głosowano. Dla bytu potęgi pruskiej mało ma znaczenia, czy garstka mówiących po duńsku Szlezwiczan będzie do Prus należała. Linie graniczne poprowadzone będą w interesie pruskim. Nie chcemy jeszcze raz zdobywać Düppel. Część Szlezwiku mająca być odstąpioną będzie w każdym razie mniejszą, aniżeli sądzą w Kopenhadze. Wprzódy jednak potrzeba się rozmówić z Austryą względem stosunków finansowych Księstw. Przyjście do skutku związku niemieckiego nie może czekać, aż te stosunki załatwione zostaną. — Deputowany Seraps zażądał, aby w projekcie konstytucyi dotknięte były stosunki Luxemburga i Limburga. Hrabia Bismark cieszy się, że przeciw bezrozumnym pogłoskom dziennikarskim i oszczerstwom wystąpić może. Prusy nigdy nie groziły Holandyi. Przed wybuchem wojny porozumiano się krótko z Holandyą, albowiem Luxemburg przystąpił do naszych przeciwników (w Bundestagu). Zgodzono się, aby żadnych kroków nieprzyjacielskich nie przedsiębrać. Luxemburg i Limburg nie chcą wejść do związku północno-niemieckiego. Nie chcąc zresztą wywoływać kwestyi europejskiej, nie wywieramy żadnego w tej sprawie nacisku. Hr. Bismark odsuwając od siebie obawę, aby Niemcy południowe nie chciały się związać z zagranicą, rzekł: Stosunki Niemiec południowych do północnych poręczone są traktatami. — Następnie izba uchwaliła pierwszy artykuł projektu konstytucyi związkowej, odrzuciwszy poprawkę Carlowitza względem ograniczenia prawa książąt niemieckich pod względem odstępowania krajów swoich i utrzymywania posłów.

Paryż, 18. marca wieczór. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego obradowano dalej nad interpelacyami. Przemawiali Juliusz Favre, Granier de Cassagnac, Thiers, Rouher. Izba uchwaliła wreszcie 219 głosami przeciw 45 przejść do porządku dziennego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. marca.

Hotel George: PP. Dobrzański Hen., z Krakowa. — Trzeciak Adam, z Rosyi.

Hotel europejski: Hr. Starzyński Boj., z Derewni. — Rounge Wilh., z Kiedałowic. — Topolnicki Jan, z Procizny.

Hotel Langa; Zawałkiewicz Sew., z Szechini.

Hotel Krynickiego: Bilińscy Felix i Teodor, z Olszanki.

Hotel Krakowski: Krajewski Nik., z Czech. — Piątkiewicz Lud., z Tarnopola.

Hotel pod białym koniem: Dahlke Felix, z Łaki.

Pod Nr. 514^{4}_{4}: Nowacki Kaz., z Tejsarowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. marca.

PP. Hr. Drohojewski Józef, do Balic. — Hr. Drohojewski Kaz., do Tomanowic. — Grocholski Izyd., do Oserdowa. — Łodyński Stan., do Nahorzec. — Rozłucki Konst., do Czernokońców. — Międzychowski Jan, c. k. przełoż. powiat., do Wojniłowa. — Felber Jan, c. k. kapitan pens., do Tarnowa. — Sontag Fryd., c. k. kapitan pens., do Przemyśla.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Herr Wendl“**, krotochwila w 1 akcie. Po raz pierwszy; **„Englisch“**, komedya w 1 akcie; **„9, 12, 47“** oder: **„Die Helden im Krähwinkel“**, krotochwila w 1 akcie. Piąty występ p. Henryka Gross z Wiednia.

W piątek (przedst. polskie): **„Twardowski“**, dramat historyczny w 4 aktach przez Józefa Szujskiego, z muzyką układu Kazimierza Hoffmana. Po raz pierwszy. Na dochód p. Adolfa Linkowskiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.40	— 7.9	88.3	pół. w. sł.	10
2. god. po poł.	326 44	— 3.2	87.9	„ „	10
10. god. wiecz.	325.96	— 4 2	90 4	„ „	10

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 19. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	03	6	09
Dukat cesarski	„	6	07	6	12
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	55	10	80
Rubel srebrny rosyjski	„	1	97	2	04
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	90	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	50	77	63
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	03	81	03
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	68	75	69	75
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	88	70	88
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	216	75	220	25
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		180	50	184	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.70	70.90
od kwiet. do października po 5%	70.80	71.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.50	78.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82.—	82 50
Metaliki po 5%	60.10	60 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	143.—	144 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	141.50	142 50
Przez. do wyl. z r. 1854	76 25	76 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 30	87 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 —	90 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	80 40	80 60
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.		
Niższej Austryi	89.—	—.—
Czech	89.—	90.—
Węgier	71.50	72 50
Galicyi	68.50	69.25
Siedmiogrodu	68.25	68 75
Bukowiny	68.—	68 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.—	99.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	737.—	739.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185.39	185.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	610.—	612.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	91.25	91.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1635.—	1640.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	209.40	209.60
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209 50	210.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	143.75	144 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219.—	220.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	182.—	183.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480.—	482.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	92.50	92 70
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.75	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	88.25	88 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.25	89.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.—	100.—

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.-	129 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	168.50	108.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107.50	107.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107.60	107.80
Hamburg za 100 M. B.	95.50	95 50
Londyn za 10 ft. szt.	128.30	128.80
Paryż za 100 fr.	51.—	51.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.06	6.07
detto. pełnej wagi	6.06	6.07
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.27	10.28
Rosyjski imperyał	10.55	10.60
Talar związkowy	1.89	1.90
Srebro	126.—	126.50
Kurs korony w c. k. kasach		17 zł. $44\frac{1}{10}$ c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19 marca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	59	20
5% pożyczka narodowa	70	25
Losy z 1860 roku	85	40
Akcye banku wiedeńskiego	730	—
„ „ kredytowego	183	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	129	—
Srebro	126	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	08

DZIENNIK URZĘDOWY.

(476) **Edykt.** (2)

Nro. 4329. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Henryka Lewieckiego z miejsca pobytu niewiadomego, że w dniu 8. lutego 1867 do l. 2321 Cilli Wetzstein wniesła do tutejszego c. k. sądu krajowego żądanie o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej resztującej 2000 zł. w. a. na podstawie wekslu na 2253 zł. brzmiącego, w Ulanowie dnia 5. września 1866 wystawionego, w dniu 15. grudnia 1866 płatnego, przez pana Henryka Lewieckiego wystawionego a przez Zuzannę Lewiecką akceptowanego, — w skutek czego pod dniem 11. lutego 1867 do l. 2321 wydany został nakaz płatniczy.

Gdy miejsce pobytu pozwanego pana Henryka Lewieckiego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata pana Dra. Zuckra kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 14. marca 1867.

(480) **Edykt.** (1)

Nro. 1146. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Ustrzykach dolnych wiadomo czyni, że Piotr Bury bez zostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarł w Jasieniu dnia 13. kwietnia 1859.

Gdy sądowi miejsce pobytu do tegoż spadku powołanego Iwana Bury wiadome nie jest, przeto wzywa się takowego, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej umieszczonego licząc, do tutejszego sądu się zgłosił i oświadczenie względem przyjęcia spadku podał, albowiem w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i postanowionym dla tegoż kuratorem Waskiem Packau pertraktowanym będzie.

Uchwalono w c. k. sądzie powiatowym Ustrzyki dolne dnia 27. kwietnia 1865, a wygotowano w tymże samym sądzie dnia 6. marca 1867.

(474) **Edict.** (1)

Nro. 12994. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Franz Parzelski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Salamon John gegen ihn eine Zahlungsauflage z. Z. 61935-1866 pto. 300 fl. öst. W. s. N. G. erwirkt hat.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird ihm der Hr. Advocat Dr. Męciński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Sermak auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte,

Lemberg, am 14. März 1867.

(444) **E d i c t.** (3)

Nro. 3706. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht: Es sei in die Eröffnung eines Concurses über das gesammte bewegliche und über das in denjenigen Kronländern, für welche die Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, R. G. B. Nr. 251 in Wirksamkeit steht, befindliche unbewegliche Vermögen des Felix Bronner, protokollirten Handelsmannes in Saybusch, gewilligt worden. — Daher wird Jedermann, der an erstgedachten Verschuldeten eine Forderung zu stellen berechtigt zu sein glaubt, erinnert, bis zum 30. Juni 1867 die Anmeldung seiner Forderung in Gestalt einer förmlichen Klage wider den Vertreter dieser Concursmasse bei diesem Gerichte einzureichen, und es sei zum Concursmasse-vertreter Hr. Advocat Dr. Zucker in Krakau zu seinem Stellvertreter Herr Advocat Dr. Rosenblatt und zum einstweiligen Vermögensverwalter Hr. Dr. Bernhard Nechi bestellt worden.

Wer seinen Anspruch an diese Concursmasse binnen obiger Frist nicht anmeldet, oder unterlassen würde, in seiner Klage nicht nur die Richtigkeit seiner Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Klasse gesetzt zu werden verlangte, zu erweisen, wird nach Ablauf der Frist nicht mehr angehört, und diejenigen, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet haben, sollen in Rücksicht des gesammten in obbenannten Ländern befindlichen Vermögens des Eingangs genannten Verschuldeten ohne Ausnahme auch dann abgewiesen sein, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührt, wenn sie auch ein eigenes Gut von der Masse zu fordern hätten, oder wenn auch ihre Forderung auf ein liegendes Gut des Verschuldeten vorgemerkt wäre, daß also solche Gläubiger, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst zu Statten gekommen wäre, abzutragen verhalten werden würden.

Endlich wird zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditorenausschusses die Tagfahrt auf den 11. Juli 1867 um 10 Uhr Vormittags angeordnet, zu welcher sämmtliche angemeldeten Gläubiger vorgeladen werden.

Krakau, am 11. März 1867.

(437) **E d i c t.** (3)

Nro. 3193. Vom Stanislawower k. k. Kreisgerichte wird Saul Glaser recte Schaul B. Glaser wegen dessen unbekannten Wohnortes hiemit bekannt gemacht, daß mit h. g. Beschluße vom 4. Februar 1867 Z. 597 die Pränotation der Summe von 50 fl. öst. Währ. im Lastenstande seines hierortigen Realitätsantheils CNr. 61¼ zu Gunsten des Wolf Stein bewilliget, und daß zu seiner Verständigung von diesem Pränotationsbescheide für ihn zur Wahrung seiner Rechte der Hr. Advocat Dr. Maramorosch mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dwernicki als Curator bestellt wurde.

Stanislau, am 25. Februar 1867.

(449) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3575. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszym edyktem Sobiesława Gawrońskiego, iż pani Fradel Schwarz przeciw niemu o zapłacenie summy 1200 zł. w. a. skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła — w skutek czego nakaz zapłaty wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Sobiesława Gawrońskiego nie jest wiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Stojałowskiego z substytucyą pana Dra. Serdy na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(458) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 180. Mocą którego królewski Magistrat wolnego i obwodowego miasta Nowego Sącza do powszechnej podaje wiadomości, iż celem wypuszczenia wódczanej i miodowej propinacyi w miejskich dobrach małej i wielkiej Zeleznikowy w trzechletnią z dniem 24go czerwca 1867 r. poczynającą, a z dniem 23. czerwca 1870 r. kończącą się dzierzawę w godzinach rannych odbędzie się w kancelaryi magistratualnej w Nowym Sączu na dniu 28. maja pierwsza, a w razie potrzeby w dniu 31. maja i 4. czerwca 1867 r. druga i trzecia licytacya publiczna, do której się licytantów uprzejmie zaprasza.

Za cenę wywołania przyjmuje się w poprzednich trzech latach opłacany roczny czynsz dzierzawny w sumie 176 zł. w. a.

W licytacyi udział biorący licytanci obowiązani są przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej dziesięć odsetkowy zakład od sumy wywołania w kwocie 17 zł. 60 kr. w. a. w gotowiźnie złożyć.

Warunki licytacyjne mogą być każdego czasu w kancelaryi ekspedytu magistratualnego w godzinach urzędowych przejrzanemi.

Nowy Sącz, dnia 13. lutego 1867.

(446) **E d y k t.** (3)

Nro. 12886. Lwowski c. k. sąd krajowy jako sąd handlowy uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu pana Władysława hrabiego Humnickiego, że pani Chane Bleicher negocyanta pod l. 105²/₄ we Lwowie mieszkająca, na dniu 5. marca b. r. do l. 12886 wniosła w tym sądzie przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu płatniczego na 1000 zł. w. a. na podstawie wekslu ddto. Lwów 4. listopada 1863 na rzeczoną właśnie kwotę opiewającego, — w której prośby załatwieniu nakaz płatniczy stosownie do żądania Chany Bleicher, uchwałą tutejszo-sądową z dnia 6. marca b. r. do liczby 12886 wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, postanawia się mu na jego koszt kuratora w osobie pana adwokata Dra. Gregorowicza ze substytucyą pana adwokata Dra. Roińskiego, rzeczony nakaz płatniczy doręcza się temu kuratorowi i o tem uwiadamia się pana Władysława Humnickiego niniejszym edyktem.

Lwów, dnia 6. marca 1867.

(456) **Licitations-Edict.** (3)

Nro. 522. Vom Mikulińcer k. k. Bezirksamte als Gericht wird über Ansuchen des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes ddto. 28. März 1866 Z. 3567 zur Einbringung der mit dem k. k. kreisgerichtlichen Urtheile vom 18. März 1863 Zahl 2269 ersiegten Wechselforderung des Salamon Rebenstock von 1000 fl. öst. Währ. sammt 6% vom 21. August 1861 anzurechnenden Verzugszinsen und Gerichtskosten von 14 fl. 90 kr., dann Executionskosten von 6 fl. 37½ kr. und 33 fl. 10 kr. öst. W. die vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte bewilligte executive Feilbietung der nach dem verstorbenen Schuldner Wolf Seliger verbliebenen, in Mikulińce sub Nr. 11 alt, 361 neu — gelegenen Realität hiemit ausgeschrieben und unter nachstehenden Bedingungen hiergerichts in Mikulińce abgehalten werden:

1. Jeder Kauflustige hat vor der Feilbietung 10% des als Ausrufspreis geltenden Schätzungswerthes der gedachten Realität von 3310 fl. öst. W. im Betrage von 331 fl. öst. Währ. bei der Feilbietungs-Commission als Vadium zu erlegen, welcher Betrag dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden aber sofort nach der Feilbietung zurückgestellt werden wird.

2. Zur Feilbietung dieser Realität werden zwei Licitationstermine auf den 11. April 1867 und 9. Mai 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt, bei welchen dieselbe nur über oder wenigstens um den obigen Schätzungswerth hintangegeben werden wird.

3 Sollte die frägliche Realität bei den obigen zwei Terminen nicht um den Schätzungswerth veräußert werden können, so wird im Sinne der §§. 148 bis 152 der G. O. zur Festsetzung der erleichternden Bedingungen die Tagsatzung auf den 16. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt und hierauf ein dritter Licitationstermin ausgeschrieben werden, bei welchem diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden würde.

Die übrigen Licitationsbedingnisse, der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Wovon hiemit allgemein die Kundmachung geschieht, und davon die rechtsstreitenden Parteien und die Tabulargläubigerin Perl Seliger — dann diejenigen Tabulargläubiger, welche nach dem am 30ten Jänner 1866 ausgefertigten Grundbuchsextracte an die Gewähr der fräglichen Realität gelangen sollten, oder welche nicht rechtzeitig von dieser Feilbietung verständigt werden könnten, durch den für dieselben unter Einem bestellten Curator ad actum Isaak Kaczke und durch gegenwärtiges Edict in Kenntniß gesetzt werden.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Mikulińce, am 3. August 1866.

(460) **E d i c t.** (3)

Nro. 12827. Vom Landesgerichte in Handelssachen in Lemberg wird dem Ferdinand von Göntry kundgemacht, daß auf Grundlage des mit den gesetzlichen Erfordernissen versehenen Wechsels ddto. Lemberg 11. November 1866 über 80 fl. öst. W. die gebetene Zahlungsauflage bewilligt und dem Wechselacceptanten Ferdinand von Göntry wegen seines unbekannten Lebens und Wohnortes zu Handen des Curators Hrn. Dr. Natkis und mittelst Edict verordnet wird, die Wechselsumme vom Restbetrage von 50 fl. sammt 6% Zinsen vom 21. November 1866, dann die Gerichtskosten von 5 fl. 72 kr. öst. W. binnen drei Tagen an die klagende Giratarin Henne Stark bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution zu bezahlen, oder binnen derselben Frist die Einwendungen zu überreichen und die eingeklagte Wechselsumme sicherzustellen.

Lemberg, am 6. März 1867.

(448) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 2135. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pani Wenantyna z Łozińskich Jarecka, Władysław i Teodor Łozińscy, Eleonora z Sowińskich Sznieszek, Eugeniusz Rudolf dw. i. Sowiński i Seweryn Sowiński przeciw spadkobiercom i prawonabywcom Stanisława Rzuchowskiego, Józefa Rzuchowskiego i Narcyza Rzuchowskiego co do życia i miejsca pobytu niewiadomym oraz wszystkim, którzyby do własności części dobr Pstrągowa prawo rościli, o uznanie własności części dóbr Pstrągowa w posiadaniu powodów będącej i o intabulacyę powodów za właścicieli tej części skargę wnieśli i o pomoc sądową prosili — w skutek czego termin na 23. maja 1867 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych jest niewiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych, tutejszego adwokata Dra. p. Bandrowskiego z substytucyą Dra. p. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 21. lutego 1867.

(459) **Konkurs** (3)

der Gläubiger des Carl und Francisca Reyzek.

Nr. 2346. Von dem k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das Patent vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Carl und Francisca Reyzek der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Herrn Dr. Męciński für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Skałkowski ernannt wurde, bei diesem Landesgerichte bis Ende April 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters- und der Gläubiger-Ausschüsse, wird die Tagsatzung auf den 2ten Mai 1867 Vormittags 10 Uhr bei diesem Landesgerichte anberaumt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 9. Februar 1867.

(479) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nro. 3004. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie wiadomo czyni, że na ściągnienie kwoty 68 zł. 25 c. w. a. przez Stanisława Szahańskiego z przynależytościami od Antoniego i Maryanny małżonków Bublik wywalczonej, realność tychże Bublików w Czortkowie pod numerem 261 konskrybowana, według aktu detaksacyi na 306 zł. 50 c. w. a. oszacowana, korpusu tabularnego nie stanowiąca, składająca się z chałupy o dwóch oddziałach, komórki i lochu pod chałupą murowanego, w dwóch terminach, to jest 10. i 17. kwietnia 1867 przez publiczną licytacyę w kancelaryi c. k. sądu powiatowego Czortkowskiego o godzinie 10tej z rana najwięcej ofiarującemu z tem zastrzeżeniem sprzedaną zostanie, że gdyby ta realność w pierwszym terminie wyżej lub przynajmniej w cenie szacunkowej sprzedaną być nie mogła, w drugim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Warunki bliższe tej licytacyi i akt detaksacyi tej realności w sądzie, zaległe zaś restancye podatkowe w c. k. urzędzie poborowym przejrzane być mogą.

Czortków, dnia 17. grudnia 1866.

(465) **E d y k t.** (2)

Nro. 4007. C. k. sąd krajowy Lwowski wiadomo czyni niewiadomym z życia i miejsca pobytu Antoniemu Amon, Józefowi Barach czyli Franciszkowi Christ i Cyprze Barach lub niewiadomym tychże spadkobiercom, iż na prośbę pani Katarzyny z Kosińskich 1go małżeństwa Nowakowskiej 2go Truchim rzeczonym niewiadomym, tudzież Mojżeszowi H. Stroh i Herszkowi Lubinger polecono, ażeby prenotacyę sum 1000 zł. pol., 876 duk. hol., 1528 zł. w. a. czyli 6112 zł. pol. i 3690 złr. w. w. czyli 14.760 zł. pol. w stanie długów relności pod Nrem. 3¼ Dom. 15, p. 451 n. 1, 2, 3 i 7 ciężących w przeciągu 14 dni pozwem usprawiedliwili lub też wykazali się że usprawiedliwienie tej prenotacyi powyższych sum jest w toku, gdyż w przeciwnym razie nadmieniona prenotacya wyżrzeczonych sum na powtórną prośbę pani Katarzyny Nowakowskiej 2go Truchim jako nieusprawiedliwiona wyekstabulowaną i wymazaną będzie. Uchwała dla rzeczonych niewiadomych wygotowana doręcza się panu adwokatowi Drowi. Frenkel jako ustanowionemu kuratorowi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. lutego 1867.

(445) **Edykt.** (3)

Nr. 12887. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy uwiadamia p. Władysława hr. Humnickiego właściciela dóbr Sielec, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, iż p. Chane Bleicher, negocyantka we Lwowie pod liczbą 105²/₄ mieszkająca, wniosła przeciw niemu w tym sądzie, na podstawie wekslu de dato Lwów 28. grudnia 1863 prośbe de praes. 5. marca 1867 do l. 12778 o wydanie nakazu płatniczego na 1000 zł. wal. austr., dalej, że nakaz ten uchwałą tutejszosądową z dnia 6go marca 1867 do powyższej liczby został pozwolonym.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, postanawia się mu na jego koszt kuratora w osobie pana adwokata Dra. Gregorowicza z substytucyą adwokata Dra. pana Roińskiego i rzeczony nakaz płatniczy doręcza się p. Drowi. Gregorowiczowi.

O czem się niniejszym edyktem pana Władysława hrabiego Humnickiego uwiadamia.

Lwów, dnia 6. marca 1867.

(447) **Edikt.** (3)

Nr. 12790. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Herrn Emil Kubalski gewesenen Beamten der Carl Ludwigs-Bahn mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider ihn Leiser Kiesling Möbelhändler sub Nr. 367 Stadt in Lemberg eine wechselrechtliche Mandatsklage wegen Zahlung von 160 fl. s. N. G. unter dem 5ten März l. J. zur Zahl 12790 hiergerichts eingebracht, worüber mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom Heutigen zur obigen Zahl die Zahlungsauflage bewilligt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Herrn Kubalski Emil nicht bekannt ist, so wird demselben auf dessen Gefahr und Kosten der hierortige Hr. Advocat Dr. Klimkiewicz mit Substituirung des Hrn. Dr. Męciński zum Curator bestellt, und demselben die erwähnte Klage sammt Zahlungsauflage zugestellt. Wovon Hr. Kubalski anmit verständigt wird.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 6. März 1867.

(464) **Edict.** (3)

Nr. 2603. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es werden zur Vornahme des mittelst Beschlußes des k. k. Handelsgerichtes in Wien vom 20. Februar 1867 Z. 17156 im Zwecke der Hereinbringung der vom Leopold Abeles gegen Gertrude Ajwas ersiegten Summe von 28612 fl. 50 kr. öst. W. bewilligten executiven Feilbiethung der für Gertruda Ajwas geborene Abrahamowicz auf dem Gute Stecowa, Kołomeaer Kreises Dom. 441. pag. 449. n. 117. on. intabulirten Heirathsgutsforderung pr. 50.000 fl. CM. oder 52.500 fl. öst. Währung zwei Termine, und zwar auf den 3. Mai 1867 und 7. Juni 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt. Diese Feilbiethung wird unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden.

Diese Heirathsgutforderung wird bei zwei Terminen um den Nennwerth von 50 000 fl. CM. oder 52.500 fl. österr. Währ. öffentlich ausgeboten, bei dem ersten Termine nicht unter diesem Nennwerthe, bei dem zweiten Termine aber auch unter dem Nennwerthe an den Meistbiethenden veräußert.

Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Lizitation ein Vadium von 10% des Nennwerthes im Betrage von 5250 fl. im Baaren oder in öffentlichen Obligationen nach dem Courswerthe oder Hypothekaranweisungen (Salinen) unter Abrechnung der anticipativen Zinsen zu Händen der Feilbietungscommission zu erlegen.

Die übrigen Feilbiethungsbedingungen können bei Gericht eingesehen werden.

Hievon werden die beiden Streittheile Hr. Leopold Abeles und Gertruda Ajwas geborene Abrahamowicz, dann die Tabulargläubiger Mendel Wieselberg, Salamon Wieselberg, Jossel Chajes und Leo Rosenhek, Fr. Rosalie Abrahamowicz, ferner alle jene, denen der gegenwärtige Lizitationsbescheid entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, endlich jene, welche erst nach dem 20. November 1866 als dem Tage der Ausfertigung des Tabularextractes in die Landtafel gelangen sollen, durch den unter Einem in der Person des Herrn Advocaten Dr. Pfeiffer mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Hoffmann bestellten Curator und Edicte verständigt.

Lemberg, am 20. Februar 1867.

(470) **Edykt.** (3)

Nr. 2805. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski Krakowski wzywa osoby prawa do spadku po zmarłym w dniu 29. grudnia 1866 r. bez testamentu w Krakowie ś. p. Józefie Rawicz Warszewiczu mające, aby w przeciągu jednego roku, rachując od ogłoszenia niniejszego edyktu — prawa spadkowe w tutejszym sądzie wykazały i spadek przyjęły — w razie bowiem przeciwnym po upływie zakreślonego terminu masa spadkowa po ś. p. Józefie Rawicz Warszewiczu, której kuratorem pan adwokat Dr. Andrzej Rydzowski z zastępstwem p. adw. Dra. Mikołaja Zyblikiewicza ustanowionym został, tym tylko osobom, które prawa swe wykażą i spadek przyjmą, w częściach na nie przypadających, przyznaną będzie — lub o ileby nikt praw do spadku tego nie wykazał i z takowemi się nie zgłosił — natedy cała masa spadkowa na rzecz skarbu przekazaną zostanie.

Kraków, dnia 8. marca 1867.

(469) **Edykt.** (3)

Nr. 3447. Z c. k. sądu powiatowego Brzozow czyni się wiadomo, iż na prośbę p. Maryi z Kotałów Nieczęglewskiej z dnia 25. października 1866 na postępowanie prawne celem uznania Antoniego Kotałe od 30 lat ze Lwowa znikłego, uchwałą z dnia 2. marca 1867 do l. 3447 zezwolono. Antoniego Kałaty, tedy wzywa się, ażeby w przeciągu roku tu w sądzie zgłosił się, lub też kuratorowi swemu p. Antoniemu Truszkowskiemu w Brzozowie, pod jednem postanowionemu, o życiu swem i miejscu pobytu doniósł, gdyż w razie przeciwnym za umarłego uznanem zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, dnia 2. marca 1867.

(478) **Lizitazions-Kundmachung.** (3)

Nr. 741. Am 11. April 1867 — 10 Uhr Vormittags wird bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Krakau die Offert-Verhandlung zur neuerlichen Verpachtung des zu den Tyniecer Religionsfodsgüterngehörigen Majerhofes in Buków und am 9. April 1867 bei der k. Finanz-Bezirks-Direction in Wadowice die mündliche und schriftliche Licitation zur Verpachtung der Propinationsgerechtsame in Buków abgehalten werden.

Der Ausrufspreis wird für die Maierhofspachtung auf 500 fl. und die Pachtdauer auf neun Jahre, d. i. vom 1. Juli 1867 bis letzten Juni 1876, bezüglich der Propinationspachtung hingegen der Ausrufspreis mit 60 fl. und die Pachtdauer auf drei Jahre, das ist vom 1. Juli 1867 bis Ende Juni 1870 festgesetzt.

Näheres enthalten bie bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Krakau, bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Wadowice und beim Tyniecer Domänenamte erliegenden besonderen Kundmachungen und Pachtbedingnisse.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Krakau, am 26. Februar 1867.

(468) **Edikt.** (3)

Nr. 2634. Vom Tarnopoler k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach angeblich unbekannten Josef Schor mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Simon Selzer unterm 2. März 1867 Z. 2634 wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 200 fl. öst. W. s. N. G. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unterm 6. März 1867 Z. 2634 die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Frühling mit Substituirung des Herrn Dr. Schmidt als Curator bestellt, und die bezügliche Zahlungsauflage dem ersterwähnten Herren Vertreter zugestellt.

Tarnopol, am 6. März 1867.

(452) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nro. 138. Przy urzędzie gminy miasta Krosna następujące posady prowizorycznie rozdane zostaną:

a) posada pisarza 1go zarazem kasyera z roczną płacą 300 zł. i remuneracyą 100 zł. za prowadzenie kasy. — Tenże ma się wykazać wiadomością przepisów politycznych, egzaminem z fachu kasowego, i złożyć kaucyę rocznej pensyi wyrównywającą;

b) pisarza 2go oraz rewizora policyi, z roczną płacą 300 zł. i remuneracyą za sprawowanie obowiązków rewizora policyi 50 zł. w. a.;

c) woźnego z roczną płacą 150 zł. w. a., który dobrze po polsku i niemiecku mówić i pisać musi;

d) kaprala policyi, z roczną pensyą 150 zł. i odpowiedniem umundurowaniem, któren po polsku i niemiecku pisać i mówić, i uzdatnienie na pompiera posiadać musi;

e) trzech policyanów z roczną płacą po 96 zł. i umundurowaniem.

Kandydaci którzy wieku normalnego (na policyanów 35 lat) nie przekroczyli, wniesą swe podania najdalej do 20. kwietnia 1867 w tutejszym urzędzie.

Od zwierzchności wol. miasta.

Krosno, dnia 11. marca 1867.

(472) **Edykt.** (3)

Nro. 2092. C. k. sąd obwodowy Tarnowski dozwala celem zaspokojenia uzyskanej przez p. Alexandra Brześciańskiego wyrokiem c. k. sądu krajowego Krakowskiego z dnia 22. września 1857 do l. 7479 summy 2143 duk. holl. z procentem 5% od dnia 12. kwietnia 1855 bieżącym, kosztami sporu w kwocie 33 złr. 51 kr. m. k., tudzież z kosztami egzekucyi poprzód w ilości 13 złr. 15 kr. a obecnie w ilości 35 złr. 98 kr. w. a. przyznanemi — przymusową sprzedaż dóbr Machowy i Borków pani Henryki hr. Kuczkowskiej własnością będących w obwodzie Tarnowskim leżących, rozpisując takową w terminach dnia 24. kwietnia i dnia 22. maja 1867, każdą razą o godzinie 10tej rano pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż odbędzie się ryczałtowo bez wszelkiej ewikcyi i z wyłączeniem kapitału indemnizacyjnego już podniesionego.

2. Cenę kupna stanowi wartość szacunkowa w kwocie 142.924 złr. 45 kr. w. a., niżej której rzeczone dobra przy pierwszym i drugim terminie sprzedanemi nie będą.

3. Każdy chęć kupna mający złoży przed ofiarowaniem ceny kupna do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10% ceny szacunkowej w okrągłej sumie 14.292 złr. w. a. gotówką, albo w listach zastawnych galicyjskich, lub w obligacyach długu państwa lub też w obligacyach indemnizacyjnych, które według ostatniego wykazać się mającego kursu liczonemi być mają. Wadyum nabywcy zatrzymanem będzie, innym licytantom zaś zaraz po ukończonej licytacyi wróconym zostanie.

4. Resztę warunków licytacyi, wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny, wolno jest chęć kupienia mającym w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnąć, lub w odpisach podnieść.

O czem się wszystkich z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli do rąk ich własnych, zaś wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych: Franciszka Hołubowicza, Maryę z Połzów Szydłowską, Teresę Połz, Samuela Tendlera, Cecylię Dębińską, Henryka hr. Sołtyka, Anielę Kuszel, Leibę Grünstein, Józefa Mayera, Ignacego Buszmińskiego, Karola Skibińskiego, Władysława Darowskiego, Eisiga Schindel, Chaska Landau i Abe Kirschnera, następnie wszystkich tych, którzyby prawo hypoteki po dniu 11. marca 1866 uzyskali, jakoteż wierzycieli, którymby niniejsze i przeszłe uchwały z jakiejkolwiekbądź przyczyny lub wcale nie, lub nie dość, wcześnie były doręczone — przez ustanowionego niniejszem dla tychże w osobie pana adwokata Dra. Hoborskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Jarockiego kuratora i przez edykta uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. lutego 1867.

(443) **Edict.** (3)

Nro. 3645. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Dawid Tymberger mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Isaak und Dobe Mandel wider ihn, dann wider Simche Unger und Tobias Mandelbaum wegen Rückgabe eines von den Klägern acceptirten Wechsels ddto. Krakau 1. Juni 1862 über 1500 fl. sub praes. 2. März 1867 Z. 3645 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagsatzung auf den 12. Juni 1867 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Dawid Tymberger unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Zucker mit Substituirung des Hrn. Dr. Geissler als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben würde.

Krakau, am 4. März 1867.

(475) **Edykt.** (2)

Nro. 7142. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni wiadomo, że Ludwika z Wolskich Zboińska, Marcyanna Wolska jako matka i opiekunka małoletnich Zdzisława i Włodzimierza Wolskich, Marya z Wolskich Lubańska, Amalia z Wolskich Kabathowa, Walenty Kamiński i Leopold Jabłoński jako opiekun małoletnich Franciszka, Włodzimierza i Konstantego Obmińskich przeciw Wiktorowi Zbyszewskiemu, Salomei Grocholskiej, masie spadkowej ś. p. Konstancyi Szaszkiewiczowej, Kalixtowi, Eustachemu i Emilii Hohendorfom, Franciszkowi Rościszewskiemu, Tytusowi Jaruntowskiemu, nakoniec przeciw tym wszystkim z imienia i miejsca pobytu niewiadomym osobom, któreby oprócz powodów do sumy 683 duk. i 1 złr. 17 kr. m. k. przez Walentego Wolskiego na rzecz Adama Rościszewskiego do depozytu sądu szlacheckiego Tarnowskiego dnia 17go sierpnia 1838 złożonej jakąbądź pretensyę rościćby sobie mogły — o zawyrokowanie, że obciążenia tej sumy wymazane być mają, że suma ta własnością powodów jest, i onym wydaną być ma — pozew na dniu 26. października 1863 do l. 6085 wytoczyli, w skutek czego do ustnej rozprawy na ten pozew termin na 15. czerwca 1864 wyznaczonym został.

Ponieważ jednak pozew ten pani Salomei Grocholskiej mieszkającej za granicą doręczonym być nie mógł, przeto zawiadamia się ją o wytoczeniu powyższego pozwu jakoteż o zamianowaniu dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo pana adwokata Dra. Rybickiego kuratorem z zastępstwem pana adwokata Dra. Lewickiego, z którymto kuratorem spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie, wyznaczając zarazem do wniesienia współobrony i dalszej rozprawy termin na 29. maja o godzinie 9tej przed południem.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pani Salomei Grocholskiej, aby na tym terminie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastepcy udzieliła, lub w reszcie innego obrońcę dla siebie wybrała i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniosła, w ogóle aby wszelkich do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Rzeszów, dnia 14. grudnia 1866.

(485) **Kundmachung.** (1)

Nr. 11893. Die k. k. böhmische Statthalterei hat sich unterm 2ten März l. J. Z. 10194 veranlaßt gefunden, aus Anlaß des Erlöschens der Rinderpest in Schlesien die in Betreff des Hornviehs eingesetzten Verkehrsbeschränkungen aufzuheben und die Ein- und Durchfuhr von Rind-, Schafvieh- und Ziegen, sowie von Rohproducten dieser Thiere gegen Beibringung der vorschriftsgemäßen Gesundheitspäße zu gestatten.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 9. März 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 11893. Z powodu zgaśnięcia zarazy bydła rogatego na Szląsku postanowiło c. k. Namiestnictwo czeskie pod dniem 2. marca r. b. l. 10194 znieść zaprowadzone co do bydła rogatego ograniczenia obrotu i dozwolić tak przywóz jak i przewóz wołów, owiec i kóz, tudzież surowych płodów z tego bydła za okazaniem odpowiednich przepisów paszportów zdrowia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. marca 1867.

(487) **Edict.** (1)

Nr. 3903. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Juda Erdwurm mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung wegen unbefugter Auswanderung hiergerichts am 21. Jänner 1867 z. Zahl 3903 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Beschluß vom 23. Februar 1867 Zahl 3903 die mündliche Verhandlung mit dem Termine vom 8ten April 1867 — 10 Uhr Vormittags eingeleitet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Juda Erdwurm nicht bekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Natkis mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Kolischer als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach dem Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 23. Februar 1867.

(486) **Edykt.** (2)

Nr. 4106. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu wiadomo czyni, iż w drodze egzekucyi ugody sądowej z d. 24. października 1861 do liczby 3182 celem zaspokojenia sumy 41 zł. w. a. oraz kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 2 zł. w. a. — 2 zł. 44 kr. — 2 zł. 87 kr. — 3 zł. 50 kr. i 2 zł. 65 kr. Franciszkowi Prochowskiemu a względnie teraz jego spadkobiercom przyznanych — dozwolona została na żądanie Zofii Prochowskiej przymusowa publiczna sprzedaż domu pod Nrem. konskr. 108 w Piaskach wielkich położonego, Wincentego Chachlowskiego własnością będącego, która realność wszelako żadnego ciała tabularnego nie stanowi.

Sprzedaż ta publiczna odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie na dniu 3. maja 1867, na dniu 3. czerwca 1867 i na dniu 3. lipca 1867 o godzinie 10. zrana w sądzie tutejszym.

Cena wywołania stanawi się w cenie szacunkowej 250 zł., wadyum wynosi 10proc. tejże ceny szacunkowej czyli kwotę 25 zł.

Inne warunki licytacyi w registraturze tutejszo-sądowej przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podgórze, dnia 13. lutego 1867.

(462) **Edict.** (3)

Nro. 3796. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird der Inhaber des angeblich verlornen, in Ostra im Monate September 1866 an die Ordre des Abraham Rittigstein zahlbar ausgestellten, vom Marcus Friedmann acceptirten Prima-Wechsel über die Summe von 150 fl. öst. Währ. aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen nach der dritten Einschaltung in die Lemberger Zeitung diesem Gerichte vorzulegen und seine Ansprüche darauf nachzuweisen, widrigens dieser Wechsel amortisirt werden wird.

Stanisławów, am 6. März 1867.

(473) **Kundmachung.** (2)

Nr. 784. Zur Sicherstellung der Militär-Verpflegs-Erfordernisse in nachbenannten Stationen auf den Bedarf vom 1. Mai 1867 an werden bei der k. k. Verpflegs-Magazins-Verwaltung zu Rzeszow nachstehende öffentliche Subarrendirungs-Verhandlungen im Offertwege abgehalten werden.

Datum	Stunde	Für die Stazion	Auf die Bedarfsperiode von	Auf die Bedarfsperiode bis	für	Sicherstellungs-Erforniß: täglich: Brod	täglich: Hafer	täglich: Heu à 10 Pfd.	täglich: Streustroh à 3 Pfund	monatlich im Winter: weiches Holz	monatlich im Winter: Stearin-Kerzen	monatlich im Winter: Unschlitt Talg	monatlich im Winter: Brennöl f. Docht	monatlich im Sommer: weiches Holz	monatlich im Sommer: Stearin Kerzen	monatlich im Sommer: Unschlitt-Talg	monatlich im Sommer: Brennöl f. Docht	1/3 jährig: Bettenstroh à 12 Pfund	von 4 zu 4 Tagen: Brod	von 4 zu 4 Tagen: Hafer	von 4 zu 4 Tagen: Heu à 10 Pfd.	oder monatlich
						Portionen				n. ö. Klft.	n. ö. Pfd.		n. ö. Maß	n. ö. Klft.	n. ö. Pfd.		n. ö. Maß	Bund	Portionen			
26	10 Uhr Vormittags	Rzeszów	1. Mai 1867	Ende Dezember, resp. neuen Heufütterung 1867	Garnison	600	.	240	300	.	4	25	58	.	2	12	28	1100	.	.	.	achtmal
					Durchmärsche	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	500	.	400	
		Głogów			Garnison	150	150	120	150	9	.	.	4	3	.	.	2	250				
27	März 1867	Sędziszów und Góra ropczyce			detto	150	150	.	.	.	.	.	4	.	.	.	2	.				
		Dembica			detto	150	150	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.				
					Durchmärsche	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	500	400	.	
28		Łańcut			Garnison	190	200	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.				
		Przeworsk			detto	150	150	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.				
					Durchmärsche	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	500	400	.	
29		Jasło			Garnison	500	5	.	.	.	.	.	.									

Hiezu werden Unternehmungslustige mit dem Beisatze eingeladen, ihre schriftlichen Offerte mit einem 50 kr. Stempel versehen, dann mit dem vorgeschriebenen 5%tigen Vadium und dem Solididäts-Zeugniß instruirt, längstens bis 10 Uhr Vormittags des Behandlungstages der Behandlungs-Commission zu überreichen. — Complessiv-Anbote sind nicht zuläßig.

Die näheren Bedingungen können hieramts täglich eingesehen werden.

K. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung. — Rzeszów, am 9. März 1867.

Doniesienia prywatne.